

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 1 • September 2015 • 73ste jaargang

Meditatie

KIND, GEDENK...

Maar Abraham zeide: Kind, gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het kwade; en nu wordt hij vertroost, en gij lijdt smarten.

(Lukas 16: 25)

Wat een liefdevolle aanspraak: Kind. Opmerkelijk ook, als we bedenken dat Abraham dit zegt tot de rijke man in de hel. Kind! We horen er de bewogenheid in van een vader over zijn kind. Kind! Zo was je bedoeld. Een kind van Abraham. Bekendgemaakt met de weldaden van het verbond, die ook de rijke man waarachtig en welmenend waren beloofd, als tekenen en zegelen. Gegeven met deze bedoeling: om Zijn verbond te houden en aan Zijn bevelen te denken, om die te doen (Psalm 103: 18). Hoe anders is het echter gegaan en geworden. Kind! Een liefdevolle aanspraak, maar tegelijk ook een aanklagend en een snijdend woord. Gesproken in deze omstandigheden, kan het de smart van de rijke man alleen maar vergroten. Kind! We horen erin: kind, het had zo anders kunnen zijn, maar gij hebt niet gewild.

De mogelijkheid om anders te handelen heeft de rijke man overigens wel gehad in zijn leven. Ruimschoots. Deze bekende gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus verhaalt het ons. De rijke man leeft overdadig. Hij ging gekleed in purper en fijn linnen. Elke dag hield hij een schitterend feest. Het kan niet op.

Dan is daar ook de bedelaar Lazarus. Iedere dag wordt hij gedragen voor de poort van de rijke man, zijn lichaam vol zweren. Liggend, wacht hij op een kruimeltje erbarmen van deze rijke. Binnen gaat echter, zonder enige bekommernis over die arme buiten, het feestgedruis door. En wat er dan van de tafel van de rijke valt, zal echter zo weinig geweest zijn, dat de honden er niet van kunnen eten. Zij likken Lazarus' zweren. De grote vraag is wel hoe deze rijke man echt vrolijk kan zijn, zonder zich over Lazarus te bekommeren? Vrolijk, zonder ontferming. Nu, dat kan hij, omdat hij zich van het bestaan van Lazarus niets aantrekt. Hij ziet hem weliswaar elke dag voor zijn deur zitten, maar hij ziet hem niet echt. Het maakt niets in hem los. Hij kent geen ontferming. Hij ziet alleen zichzelf. Zo tekent de Heere Jezus ons deze twee mensen. Ze bevinden zich vlak bij elkaar. Ze kunnen elkaar als het ware de hand reiken, zo nabij zijn ze. Maar de tegenstelling is enorm. De rijke is bekleed met rijke gewaden, Lazarus met zweren. De rijke wordt op zijn wenken bediend door vele dienaren, Lazarus wordt gelikt door honden, onreine beesten. En zo gaat het jarenlang. De rijke is weliswaar goed in staat

Met de verschijning van dit nummer gaat ons blad zijn 73ste jaargang in. Dankbaar jegens God zijn bestuur en redactie over het feit dat ons blad zoveel jaren mocht verschijnen om onze doelgroep vanuit Gods Woord te bemoedigen zodat zij kracht naar kruis mogen ontvangen. Het is onze wens en bede dit werk ook in de komende jaargang voort te zetten. U treft in dit nummer de bekende rubrieken aan: Draagt elkanders lasten en de puzzelhoek van de hand van mevr. Willeke Brederveld en Belijden en Beleven van mijn hand. De serie over de Ziekentroost heb ik nu - na 70 keer afgerond. De meditatie is ditmaal van ds. W. M. van der Linden uit Sprang-Capelle. Uit een ander Kapelle (Zeeland) schrijft ds. C. Harinck verder over de Twaalven. Daar tussen staat een artikel van ds. Jongkind over de zegeningen van de zonen van Jakob. Dit maal is Zebulon aan de beurt. Onze voorzitter, ds. J. Willemsen wijst ons erop in zijn tweede artikel vanuit Prediker 12 dat wij op weg zijn naar ons eeuwig huis. Ik wens u dit maal veel vreugde en zegen bij het lezen van dit nummer. Gode bevolen.

*Eindredacteur,
ds. J. Oosterbroek*

om de kloof te overbruggen, maar doet daar in zijn zelfzucht geen enkele poging toe.

Maar dan grijpt God in. En het geschiedde... Als dat bij Lukas staat, wijst dat dikwijls op een handelen van God. De bedelaar sterft, en wordt door de engelen gedragen in de schoot van

Abraham. We lezen niets van een begrafenis. Maar de rijke man sterft ook en wordt begraven. Het zal een grootsse en indrukwekkende begrafenis zijn geweest, maar wat een tegenstelling: hij slaat zijn ogen op in de hel. En als hij dat doet, ziet hij Abraham en Lazarus in de hemel. Nu ziet hij Lazarus wel, maar dan heeft hij hem nog voor zichzelf nodig, want dan moet hij komen om zijn tong te verkoelelen. Abraham wijst zijn verzoek echter af. Hij zegt: Kind, gedenk...

Abraham brengt hem in herinnering wat zijn eigen toestand en de toestand van Lazarus geweest is in hun leven. Een pijnlijk en schuldig stellend woord. Matthew Henry schrijft: 'de herinneringen der veroordeelde zielen zullen haar pijnigers zijn, en het geweten zal dan ontwaakt wezen om zijn werk te doen. Niets zal meer olie gieten in de vlammen van de hel dan dit: Kind, gedenk'. Hoe vaak zal ook de rijke, als verbondskind, zijn opgeroepen om te gedenken? Kind, gedenk uw Schepper, gedenk uw Verlosser, gedenk aan uw einde! Maar hij was er doof voor en vond vele middelen en redenen om dit gedenken te vermijden. Nu kan hij zich er echter niet doof voor houden en klinkt het als een snijdend woord in zijn oren: Kind, gedenk! Gedenk de vele waarschuwingen, die u gegeven zijn om niet op deze plaats van pijniging te komen, gedenk de hartelijke en liefdevolle aanbiedingen van het Evangelie, vol van eeuwig leven en zaligheid in Christus, maar die u niet hebt willen aannemen. Gedenk ook het vele goed, dat u in uw leven hebt ontvangen, maar waarvan u Mij niet hebt geëerd. U leefde voor het goede in uw leven en u had geen gedachten voor betere dingen in een ander leven, en daarom wordt Lazarus

nu vertroost en gij lijdt smarten in deze vlam.

Wat een bewogen en aangrijpend woord, vindt u niet? Kind, gedenk. We horen er de spanning in, die er is in het verbond. Deze man was, vanwege de belofte, een kind geweest, een zoon. En ook toen hij in zijn leven, in plaats van het smalle pad, het brede pad van de wereld verkoos, was er nog een weg terug geweest tot God, door te gedenken! Maar hij had zichzelf en het leven dat hij leefde daarvoor te lief. En nu is hij een verzaakte, een onterfde zoon. Aangrijpend: het eeuwige leven en de zaligheid binnen handbereik, en toch niet in te gaan, maar buiten te staan. Door eigen schuld.

Ja, er zijn dus tweeërlei kinderen van het verbond. En de vraag is: wat bent u? Ook ons wordt op zoveel manieren in dit leven toegeroepen: Kind, gedenk.

Wat doen we ermee? Wat doet u met de verkondiging van het Evangelie, als u wordt gewezen op de Heere Jezus Christus, als de Weg, de Waarheid en het Leven? Gaat u die weg ook door het geloof in Hem? Hebt u Zijn verbond en woorden al als uw schatten gade leren slaan? Of moet straks, tot verzwaring van uw oordeel, tegen u gezegd worden: Kind, gedenk? Alles tot uw zaligheid heb Ik u geschonken in de Zoon van Mijn liefde, maar gij hebt niet gewild. En zult u dan eeuwig buiten staan? Weet, dat de HEERE u daar niet voor over heeft! Nóg klinkt Zijn Woord. Nóg wordt Christus ons gepredikt, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar eeuwig leven hebbe. Haast u dan tot Hem, verhardt u niet, maar laat u leiden.

*Sprang- Capelle,
ds. W.M. van der Linden*

Belijden en Beleven

ZIEKENTROOST (70)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw psalmboekje. Wanneer u daarin de berijmde psalmen en enige gezangen hebt gevonden, komen de belijdenisgeschriften aan de orde.

Tenslotte ziet u een gedeelte LITURGIE. De laatste onderdelen daarvan zijn het Kort Begrip en De Ziekentroost.

Waarom werd dit geschrift van ds Hille opgenomen in de liturgie? Toen wij als Nederland nog een grote zeevarende natie waren naar Oost en West, werd dit geschrift door velen gebruikt. Niet iedereen die uit Nederland vertrok, kwam veilig aan of weer terug in het

vaderland. Ook werden er onderweg tijdens de lange zeereizen mensen ziek. Zij vonden dan dikwijls troost in dit geschrift dat toe veel gelezen werd en ook vandaag waard is om gelezen en zorgvuldig behandeld te worden. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van een nieuw gedeelte uit De Ziekentroost dat speciaal spreekt over **het laatste oordeel**.

Het zal ook de laatste keer zijn dat we in ons blad de Ziekentroost bespreken. Ditmaal vraagt onze aandacht: "*Daar zullen wij met grote vrijmoedigheid staan voor het aangezicht dergenen, die*

ons benauwd hebben. Daar zullen wij blinken als de zon, in het Rijk van onze Vader. Daar zullen wij komen tot de menigte van de vele duizenden der engelen. Daar zullen wij met Hem heersen van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen. Zalig zijn zij, die in het boek des levens geschreven zijn”.

Voor al Gods kinderen ligt er een eeuwige heerlijkheid in het verschiet. Hun lijden en strijd zijn nooit uitzichtloos. Hun is een beter lot bereid. Hun heilzon is aan het dagen. Vergeleken met wat goddelozen moeten meemaken en Gods kinderen is het soms ongelijk verdeeld – zie de worsteling van Asaf in Psalm 73 waarover wij eerder schreven – toch zullen ze de strijd te boven komen. Alle benauwdheid en pijn zal dan voorbij zijn.

De Heere Jezus heeft dat duidelijk gemaakt in de gelijkenis van het onkruid en de tarwe in Matth 13. Hij heeft erop gewezen dat tarwe en onkruid gelijk opgroeien tot de dag van de oogst. Maar op die dag zal de scheiding dan ook openbaar komen. De Zoon des mensen zal dan Zijn engelen zenden. Zij zullen al het onkruid van de akker verzamelen en het in bossen binden en in het vuur werpen. Daar zal wening zijn en knersing der tanden. Maar de tarwe zullen zij verzamelen in de schuur en dan *“zullen de rechtvaardigen blinken gelijk de zon in het Koninkrijk huns Vaders (Matth 13: 43)”*. Nu wordt de tarwe nog dikwijls verstikt door het onkruid en krijgt het geen kans om de volle vrucht voort te brengen, maar straks zal dat anders zijn. Als al het onkruid van de akker zal zijn weggenomen, zullen de rechtvaardigen hun volle luister ontvangen. Zij zullen de heerlijke Sions berg mogen beklimmen en ingaan in het nieuwe

Jeruzalem. Daar worden ze verenigd met de engelen, met de heiligen en met Christus, de Middelaar Gods en der mensen.

Daar zullen Gods kinderen met Christus heersen van eeuwigheid tot eeuwigheid. Als koningen zullen ze met Hem regeren. Zij mogen delen in Zijn eeuwige heerschappij. Zij zullen de eeuwige zaligheid mogen ingaan. Goddelozen en onreinen is de toegang ontzegd in het nieuwe Jeruzalem. Leest u Openbaring 21: 27 maar.

Wat een uitzicht voor Christus Bruidsgemeente, eeuwig Hem ten eigendom. Er is wel een wachtwoord nodig om in dat Jeruzalem te komen en dat is: Jezus mijn Heiland, groot is Uwe liefde voor een goddeloze zondaar als ik ben! Bent u onkruid of tarwe? Onderzoek uzelf bij het licht van Gods Woord en voor het aangezicht van de Heere. Het is eeuwig wel of eeuwig wee en een tussenweg is er niet!

Zalig zij die in Christus geborgen zijn. Ze mogen leven onder een open hemel met een geweldig uitzicht op de toekomst. Zij zullen de Koning zien in Zijn schoonheid. Eeuwig nabij het Lam dat u kocht; eeuwig bij de Vader; eeuwig thuis; eeuwig gedrukt aan het Vaderhart; eeuwig roemen in die vrije genade, want het was vrije gunst die eeuwig Hem bewoog. Eeuwige liefde. Maranatha blijve ons wachtwoord!

*Harderwijk
ds. J. Oosterbroek*

Draagt elkanders lasten

Beste lezer,

Bij het lezen van het boek Prediker valt één ding op: de schrijver bekijkt het leven van verschillende kanten. Hij onderzoekt zelfs verschillende manieren van leven (als een rijke, als een arme). Maar hij komt tot de conclusie dat alles wat de mens op aarde doet ijdelheid is. Elke mens is namelijk op weg naar dezelfde bestemming: de eeuwigheid. Al lezende in Prediker zou je er somber van kunnen worden. Toch is het goed om, net als Prediker, je leven te bezien in het licht van de eeuwigheid, onze uiteindelijke bestemming. *'Ik weet, dat al wat God doet, dat zal in der eeuwigheid zijn, en er is niet toe te doen, nog is er af te doen; en God doet dat, opdat men vreze voor Zijn aangezicht.'* (Prediker 3:14) Ik bid u toe dat uw uitzicht op het Vaderhuis hierboven zal zijn!

Brievenbus

U kunt de hier genoemde mensen verblijden met een kaartje:

Mevr. J. Hoekstra Vellema,
Voorstreek 1, 9101 BC, Dokkum
Mevr. M. Buijzer, Kerkstraat 5,
4231 BW Meerkerk

Oproep

Mensen vinden het fijn om post te ontvangen. Weet u iemand die graag in de verjaardagskalender of de brievenbus opgenomen wil worden, dan kunt u mij een bericht sturen. Ook graag verhuizingen ed. aan mij doorgeven.

Verjaardagskalender

- 26 september Mevr. W. v.d. Laan,
H. Muntinglaan 10,
9751 PW Haren
- 30 september De heer J.W. Viskil,
Sluiskreek 544, 3079 BE
Rotterdam
- 5 oktober Mevr. M. Koppert,
Beelstraat 43,
2672 AB Naaldwijk

HIJ IS DE WEG

*Hij is de Weg, het Licht, de Poort,
De Waarheid en het Leven;
Des Vaders Raad en 't eeuwig Woord:
Hij heeft Hem ons gegeven
Tot schild en wapen in de strijd,
Opdat wij vast geloven
Dat ons des vijands haat en nijd
Niet uit Zijn hand zal roven.*

*De mens is zondig en vervloekt
En zal geen heil ooit vinden,
Als hij zijn troost bij mensen zoekt,
Zich niet door 't Woord laat binden;
Want wie een ander doel najaagt,
Dan in dit Woord beschreven,
Dien doet de satan spoedig ook
Door zijne listen beven.*

*Wie hoopt op God en Hem vertrouwt
Wordt nooit in smaad gedompeld,
Wie op de vaste Rotsteen bouwt,
Wordt nimmer overrompeld.
Wat tegenspoed hem hier ontmoet',
Hij zal ten val niet komen,
Die God geheel kiest tot zijn deel,
Want Hij bewaart de vromen.*

Dr. H.F.Kohlbrügge (1803-1875).

Puzzelhoek

Voor u ligt weer een puzzel, deze keer een woordzoeker. Alle woorden kunt u doorstrepen: horizontaal, verticaal, diagonaal – ook achterstevoren! De oplossing wordt gevormd door de overgebleven letters. Die kunt u naar mij opsturen. Succes ermee! U kunt de oplossing insturen tot 30 september.

aangezicht	mond
adem	muur
amandelboom	olie
apothekers	onderdrukking
arbeid	plasregen
armen	prediker
bloeien	rechtvaardigen
dwaasheid	rijk
geld	rust
goddeloosheid	slang
goed	stad
hand	sterren
hart	stilheid
herder	stinken
ijdelheid	stof
ijzer	tijd
israël	vertrooster
jeruzalem	vlees
jongeling	vlieg
kinderen	vreugde
koning	vrouw
kracht	waarheid
krankheid	wetenschap
krijgswapenen	wijsheid
kuil	wolken
licht	zon
luiheid	zoon
mens	zot

o	ij	v	l	e	e	s	r	e	k	e	h	t	o	p	a	w
n	d	r	b	e	e	l	p	t	h	c	i	l	a	d	t	u
d	h	ij	e	l	a	k	e	l	r	i	i	h	i	h	s	o
e	j	k	z	c	o	r	r	u	a	u	c	e	c	t	t	r
r	e	g	r	e	h	e	s	a	k	s	h	a	o	d	e	v
d	r	v	o	ij	r	t	i	i	n	r	r	f	r	k	r	v
r	u	u	m	d	g	e	v	e	a	k	d	e	i	m	r	a
u	z	n	a	e	d	s	t	a	n	w	h	d	g	e	e	l
k	a	d	l	l	d	e	w	s	a	m	e	e	u	e	n	n
k	l	i	i	h	w	a	l	a	o	r	z	g	i	e	n	j
i	e	e	g	e	l	d	s	o	p	o	d	o	k	d	o	a
n	m	h	o	i	h	h	b	t	o	e	r	i	t	n	a	l
g	r	s	e	d	e	l	d	n	a	s	n	t	g	s	m	u
d	t	ij	d	i	e	e	i	g	o	d	h	e	r	e	d	i
i	d	w	d	d	h	a	r	t	e	z	l	e	n	e	n	h
e	n	g	n	i	n	o	k	r	s	i	d	s	i	i	v	e
b	o	a	w	o	l	k	e	n	n	r	l	l	n	d	g	i
r	m	e	s	l	a	n	g	g	e	n	o	v	h	a	n	d
a	a	n	g	e	z	i	c	h	t	s	t	i	n	k	e	n

De oplossing van de puzzel uit het juli/
augustus nummer is:
Looft de Heere prijst Hem elke dag

Vriendelijke groeten van:

*Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl*

DE ZEGENINGEN VAN DE ZONEN VAN JAKOB (V)

Zebulon

"Zebulon zal aan de haven der zeeën wonen, en hij zal aan de haven der schepen wezen; en zijn zijde zal zijn naar Sidon"

(Genesis 49:13).

Graag mediteer ik een ogenblik met u over: "Waar Zebulon woont". En je komt een beetje dichterbij hem, als je deze lijn volgt: 1. Een verrassend deel. 2. Een bescheiden deel. 3. Een gezegend deel.

1. Een predikant vraagt nogal eens aan de mensen: "Waar woont u?"; of: "Wat doet u voor werk?" Meer nog stelt hij deze vragen dan de vraag: "Hoe is het gesteld met uw ziel?" Dat lijkt oppervlakkig. Maar is het wel zo oppervlakkig om te vragen naar waar iemand woont? Want je huis staat voor je leven.

Iemands huis en bezigheid is wat voor een goed deel zijn leven uitmaakt. En dat raakt aan het geestelijke. Want wij weten, als het goed is, dat wij door de wereld gaan als vreemdelingen. En dat het alleen bij God maar een blijvend thuis is.

Jakob zegt tegen deze zoon niet veel anders dan: "Daar kom jij te wonen. En dat is waar jij later de kost mee verdient". Misschien denken wij: "Jakob, heeft u voor deze jongen niet wat geestelijken?" Maar het is het in de Bijbel heel belangrijke vak "geestelijke aardrijkskunde" dat hier om de hoek komt. En dat vak houdt in, dat u bij de meeste plaatsen in de Bijbel letten moet op waar dat is en op wat de naam van zo'n plaats betekent en op wat daar mogelijk ooit nog meer heeft plaats gevonden.

Zebulon zal wel verbaasd zijn geweest. Met de zee heeft hij nog nooit iets te maken gehad. En zou zijn familie straks de zee op moeten?! Het is werkelijk een raadsel voor hem. Ook wij kijken dikwijls niet achter waarom God iets doet. En

wij mogen wel eerbiedig bidden: "Laat mij volgen waar U voorgaat; en dat ik het maar met U eens worden mag".

2. Zebulon komt aan de rand te wonen. Zebulon moet hard werken voor een karig bestaan.

Zegeningen zijn altijd goed maar het valt soms ook wel weer eens tegen. Zebulon moet maar stil wachten en hopen op God. Wij zijn allemaal geen burgemeester. Slechts gewone mensen zijn wij. En de hoog geplaatsten zijn van binnen ook maar kleine mensen; en zij verheffen zich, als zij wijs zijn, boven de anderen niet.

Dat is erg, als een bedrijf een ijverige werknemer op een te laag inkomen stelt. Want dan kom je nooit aan sparen toe of aan iets voor jezelf. Wij denken ook aan de mensen, die werkeloos zijn of die door ziekte zijn uitgerangeerd. En wij denken aan de weduwen en de gescheiden mensen en ook aan de mensen die geen kinderen hebben. Want die wonen achteraf, zoals Zebulon ook aan de rand de plaats had van zijn woning. En soms rauw en bitter; maar veel vaker zuchtend klinkt de klacht naar boven: "O God, waarom?"

Maar het geheim van een toch tevreden leven is de band met Christus, de Timmermanszoon.

3. Wij slaan nu in de Bijbel vele bladzijden om. En wij komen aan de boeken die de komst beschrijven van de Heere Jezus. Waar heeft Hij gewoond? In Nazareth heeft Hij gewoond. En waar lag dat? Dat lag niet aan het regeringscen-

trum. Maar dat lag (en dat kun je niet anders zeggen dan met veel ontroering) in het Zebulonse gebied. Bij de gewone mensen met hun dikwijls ongewoon en ingewikkeld leven. Dat betekent: "Hij kwam wonen bij u en bij mij". In Matthéüs 4 staat: "Het land Zebulon...aan de weg der zee...Het volk, dat in duisternis zat heeft een groot licht gezien!" God

zoekt de vergetenen op. Jezus zegt, dat er in het huis van Zijn Vader of , zoals je het ook zou kunnen vertalen, in het land van Zijn Vader vele woningen zijn (vgl. Joh.14:3). Dan woont Zebulon aan de grote glazen zee bij Gods troon.

*Brandwijk
ds. J.A.H. Jongkind*

De twaalven (X)

Bekering en geloof.

De prediking van de apostelen en andere predikers uit de eerste tijd ging gepaard met een oproep van bekering tot God en geloof in Jezus Christus. Deze oproep tot bekering ging gepaard met een aanbod van vergeving van de zonden en de belofte van de ontvangst van de Heilige Geest als de garantie van hun redding. Er was maar één weg naar het heil, zich afkeren van het kwaad van de zonde en zich toekeren naar de vergevende genade van God, die in Jezus Christus was verschenen. De mensen moesten berouw tonen over hun zonden, bereid zijn hun zonden los te laten en een nieuw leven te beginnen. Christen worden betekende een radicale breuk met de oude levenswijze. Dat gold zowel voor de Jood, die in zijn blindheid Christus verworpen had, als ook voor de heiden die de afgoden had gediend. Steeds klonk het: "Betert u dan en bekeert u, opdat uw zonden uitgewist mogen worden " Hand. 3:19. Berouw over de zonde en de breuk met het oude leven, moest samengaan met het geloof in het reddend Evangelie. De weg naar de vergeving van zonden was het geloof in Jezus Christus, Die op het kruis verzoening met God had verworven. Zij moesten 'in' Christus geloven, d. w. z. zich met al hun zonden en ellende aan Christus toevertrouwen. Zij

moesten het Evangelie, de goede boodschap omtrent Jezus Christus omhelzen, dat beloofde, dat ieder die in de gekruisigde Jezus geloofde vergeving van zonden zou ontvangen door Zijn Naam. Wat de bevende en vrezende stokbewaarder werd gezegd, werd allen toegeroepen: "Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden" Hand. 16:31. De eerste predikers werden gedreven door een heilige liefde. Zij waren overweldigd door de liefde, Die God bewezen had in de kruisdood van Jezus. God had Zijn eigen Zoon niet gespaard, om verloren zondaren te kunnen sparen. De liefde van Christus drong hen in de prediking. Het was liefde tot zielen, die dreigden verloren te gaan. Paulus kon zeggen bereid te zijn om van Christus verbannen te worden als dat de redding van zijn Joodse broeders zou betekenen. Zij werden eveneens gedreven door een heilige ernst. De wederkomst van Christus als Wereldrechter, het laatste oordeel voor Gods rechterstoel hadden een grote plaats in de prediking. Ieder mens zou eens voor God staan en rekenschap moeten afleggen van alles wat hij of zij gedaan heeft. Jezus Christus zou de levenden en doden oordelen in Zijn toekomst. De prediking werd gedragend door de ernst van: "Wij dan wetende de

schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof" 2 Kor.5:11. De apostelen zagen de gehele mensheid, zowel Joden als heidenen, als verloren, schuldig, van God vervreemd en zonder hoop in de wereld. Zij noemden alle mensen zondaren, die de heerlijkheid Gods derven. Zij oordeelden dat daarom de gehele wereld verdoemelijk is voor God. Er was geen hoop op redding van de toekomstige toorn dan allen in Jezus Christus. Het drong hen om te verkondigen: "Betert u dan en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden" Hand.3:19.

Tot de Jood brachten zij de boodschap, dat God in Jezus Zijn beloften had vervuld. Tot de heidenen brachten zij de boodschap dat God de volken lang had laten wandelen naar het goeddunken van hun hart, maar nu alom verkondigt dat zij dat zich bekeren en in Christus geloven.

Zij stelden de luisteraars verantwoordelijk voor het gehoorde Evangelie. Zo horen we Paulus in de synagoge te Antiochië zeggen: "Nademaal gij hetzelfde verstoot en uzelf des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen". Hand. 13:46

Zij stelden ook exclusieve eisen aan de bekeerlingen. De nieuwe gelovigen werd na hun bekering voorgehouden, dat zij geroepen waren vanuit de duisternis tot Gods wonderbaar licht en nu ook moesten wandelen als kinderen van het licht. Zij werden herinnerd wie zij eens waren geweest en waartoe zij nu in Christus werden geroepen, namelijk: "dat gij zoudt afleggen aangaande de vorige wandeling, de oude mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding. En de nieuwe mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid" Ef. 3:22, 24. Zij moesten met ziel en lichaam aan Christus toebehoren. Hij was hun Meester geworden, die hen had vrijgekocht uit Satans macht. Zij moesten van nu af aan geen andere

heer erkennen, zelfs de keizer niet. Zij moeten belijden: Jezus is Heer. Het toebehoren aan Christus moesten zij tonen in een nieuwe levenswandel. Zij moesten het oude leven afleggen en de nieuwe mens aandoen, die goede werken voortbrengt. "Opdat gij moogt onberispelijk zijn, kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke gij schijnt als lichten in de wereld" Filipp. 2:15. Het moest zichtbaar worden, dat zij waren verlost uit hun vorige ijdele wandel.

(wordt vervolgd)

*Kapelle (ZLD)
ds. C. Harinck*

IN DE BINNENKAMER

*Het is nog vroeg en in de stille morgen
is niemand om mij heen dan U alleen.
Straks komen weer de plichten en de
zorgen, maar nu ervaar ik niets dan U
alleen.*

*U wilde mij weer sterken door Uw
Woorden die ik mocht lezen in Uw
eigen Boek 't Was net of ik Uw pleitend
spreken hoorde!*

*Het is van harte HEER', dat ik U zoek.
Want wie zal kracht mij geven om te
werken tot eer van God? 'k Behoef U
meer en meer.*

*O, laat vandaag toch iemand aan mij
merken dat ik met U geweest ben,
lieve HEER'!*

*Ja, in de stilte van de vroege morgen
zoek ik U ,HEER', zoek ik Uw kracht
alleen.*

*'k Besprek met U mijn vreugden en
mijn zorgen.*

*De dagen krijg ik slechts van U te
leen...*

Nellie Vermeulen.

Wij zijn op weg naar ons eeuwig huis. (2)

Prediker 12

De Heere wil ons voorbereiden op de toekomst en Hij doet dat ook door ons los te maken van dit leven, door ons steeds meer duidelijk te maken dat veel dingen waarop we meenden te kunnen vertrouwen niet blijvend zijn en dat we daar ons vertrouwen niet op kunnen vestigen. We hebben het steeds meer te leren om veel dingen los te laten, en dat valt ons soms zwaar. Want veel dingen los laten betekent ook dat we ervaren dat we niet alles zelf in handen hebben en niet alles zelf kunnen regelen, maar meer afhankelijk worden. Niet alleen afhankelijk zijn van de Heere, maar ook afhankelijk zijn van andere mensen en juist dat laatste kan wel eens heel moeilijk zijn, vooral ook als mensen ons laten merken dat we van hen afhankelijk zijn.

De Prediker legt hier de nadruk op de ouderdom met de gebreken om ons er vooral toe te brengen dat we de Heere zullen vrezen en onze verwachting en onze hoop op de Heere zullen stellen. De ouderdom is de dag waarop de bewakers van het huis zullen beven. Het lichaam van een mens wordt hier vergeleken met een huis, en de bewakers zijn de armen met de handen, die het lichaam beschermen en verzorgen. Op hoge leeftijd kunnen we zelf ons lichaam niet meer zo goed beschermen en verzorgen en worden we afhankelijk van anderen. De handen kunnen gaan beven en we zijn niet meer zo zeker van de kracht van onze handen en onze armen. Daardoor kunnen we ook

onzeker worden bij veel dingen die we doen.

De sterke mannen dat zijn de benen, die in de kracht van het leven als marmeren zuilen zijn, maar zich bij hoogbejaarden krommen onder de druk van het lichaam. Daardoor staan veel bejaarden niet meer zo vast op hun benen, vallen zij vaker en hebben zij een stok of een rollator nodig om nog goed te kunnen lopen. Bij het stijgen van de leeftijd zijn we niet alleen meer afhankelijk van andere mensen, maar ook van allerlei hulpmiddelen, maar dan mogen we ook dankbaar zijn voor de hulpmiddelen die er zijn, leren we het in het geloof ook uit te zien naar die dag waarop we volmaakt zullen zijn naar lichaam en geest.

Het zijn niet alleen de armen en de benen die niet zo vast meer zijn, maar ook het eten wordt moeilijker. Tand en kiezen vallen uit en kunnen hun werk niet goed meer doen. Vooral in de oudheid dreigden veel oudere mensen daardoor ondervoed te worden. Wij hebben in onze tijd de mogelijkheid van een kunstgebit, maar dat is toch nooit gelijkwaardig aan ons eigen gebit, en het slechter worden van het gebit gaat dan samen met aftakeling van het lichaam. Het achteruitgaan van het gebit wordt door de Prediker aangegeven door te zeggen dat de maalsters ophouden omdat ze met weinigen zijn.

Bij het ouder worden gaan de meeste mensen lichamelijk steeds meer achteruit. Dit hoeft echter niet alleen negatief

te zijn, zodat we daar steeds maar over klagen. Het kan ons er ook toe brengen dat we het leren om niet meer zo hoog van onszelf te denken en niet meer zo veel van onszelf te verwachten. Het leren om ons steeds meer tot de Heere te wenden en ons te richten op het toekomstige leven.

De lichamelijke achteruitgang komt ook daarin tot uiting dat de ogen minder worden. Hier staat dan dat zij die door de vensters kijken verduisterd worden. Dit kan er op wijzen dat mensen staar krijgen en niets meer helder kunnen onderscheiden, het kan er ook op wijzen dat de ogen langzaam blind worden door verschillende ziekten. In ieder geval kunnen oude mensen niet meer zo goed en zo scherp zien, en dan helpt een bril ook niet in alle gevallen. We merken steeds minder op.

Naast de ogen gaan ook de oren achteruit. De Prediker zegt dan dat de beide deuren naar de straat gesloten worden. We kunnen niet zo goed meer horen en veel dingen die er in onze omgeving gezegd worden dringen niet zo goed tot ons door. We mogen dan

heel blij zijn dat er nu goede gehoorapparaten zijn, maar toch blijven het hulpmiddelen en kunnen ze niet alles opvangen. Bij het ouder worden krijgen we steeds meer te maken met beperkingen.

Het geluid van de molen verzwakt. De mond die vrijwel tandeloos is geworden kan niet meer duidelijk spreken. Daardoor kunnen we niet alleen niet meer zo goed horen en zien, maar kunnen we ook niet meer zo goed duidelijk maken wat we willen zeggen.

De buitenwereld wordt meer en meer afgesloten, maar daardoor krijgen we wel meer de mogelijkheid om tot onszelf in te keren, het Woord van God te overdenken en ons te richten op het toekomstige leven. Als het leven hier en nu minder belangrijk wordt dan kan het leven met Christus en de verwachting van Zijn toekomst steeds belangrijker worden voor ons en kan ook het leven op hoge leeftijd een zegen voor ons zijn.

*Dirksland,
ds. J. Willemsen*

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

We staan alweer aan het begin van een nieuwe jaargang. Daar waar de cyclus van de jaargangen start op 1 september, start de financiële cyclus op 1 januari. Financiën blijft altijd een heikel onderwerp. We zijn toch geen commercieel bedrijf, wordt er wel eens verzocht. Dat is helemaal waar, maar om de continuïteit te waarborgen ontkomen we er niet aan om ook aan de zakelijke

kant de nodige aandacht te geven. In het eerste halfjaar hebben we EUR 380,- ontvangen van particulieren. Van kerken en diaconieën hebben we, inclusief de abonnementen, een bedrag ontvangen van EUR 4.187,-. Alle gevers hartelijk dank. Op een begroting van ruim EUR 18.000,- staan we nog maar aan het begin. Jaarlijks schrijven we ruim 300 kerkenraden en 1.700 diaco-

nieën aan met het verzoek om een bijdrage. Naast de abonnementen en bijdragen van kerkenraden en diaconieën zijn we grotendeels afhankelijk van uw bijdrage. Mogen we deze bijdrage bij u aanbevelen? Mogen we aan de start van de nieuwe jaargang weer rekenen op uw steun?

Een bijdrage van (minimaal) EUR 10,- zou zeer welkom zijn. U kunt uw bijdrage overmaken op ons rekeningnummer NL40 INGB 0000 938939. Bij voorbaat dank voor uw bereidwilligheid. In dit alles leggen we onze dankbaarheid neer bij onze Schepper. Hij zorgt voor ons en vanuit die dankbaarheid mogen wij als rentmeesters bezig zijn in dit stukje van Zijn Koninkrijk.

De penningmeester

*Zo ik niet had geloofd, dat in dit
moeilijk leven,
de Heer mij weg en woning had
bereid,
en dat mijn naam staat in zijn boek
staat geschreven
voor hogere heerlijkheid.
Zo ik niet had geloofd, dat Hij mijn
tijden regelt
en dat zonder Zijnen wil geen haar
valt van mijn hoofd
Zo ik niet altijd weer zijn liefde vond
bezegeld.
Zo ik niet had geloofd!
Zo ik niet had geloofd!*

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr. Geref., Harderwijk
Dhr. M. C. Paul, penningmeester, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. A. H. Jongkind, bestuurslid PKN, (hervormd), Brandwijk
Ds. C. Bos, alg. adjunct, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk, tel. 06 27114366.
Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle

Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds. J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L. C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar); alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar; het banknummer is: NL 40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnementen@krachtnaarkruis.nl of KnK, Anthon van der Horstlaan 56, 3752 VP Bunschoten-Spakenburg; alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl